

German Arespa Vargas, un escultor desconegut

**Autor del bust del I Comte de Fígols
Sr. José Enrique de Olano i Loyzaga**

Jaume Corominas i Camp i Cèsar Gutiérrez Garcia

Recopilar una mica la vida del Sr. Arespa abans de l'esclat de la guerra civil no ha estat gens fàcil, una gran part del que sabem de la seva trajectòria ha estat gràcies a les explicacions del seu fill Sr. Agustí Arespa Guixé que molt amablement ens ha fet un esbós de la vida del seu pare. No obstant, la seva trajectòria personal i artística no va passar desapercebuda per algunes de les persones que amb ell van conviure.

El Sr. Arespa va néixer a Ochagavía a la «Comunidad foral de Navarra» el dia 13 de novembre de 1897. Va estar una temporada a Madrid estudiant «Belles arts» on va contactar amb el intel·lectual i home de ciència Sr. Gregorio Marañón, desconeixem si va ser abans o després del servei militar que va fer com a voluntari a Burgos. El que si es cert es que en acabar el servei militar se'n va anar a Sama de Langreo (Astúries) on va conèixer l'enginyer de mines Sr. Ramón Cerero, cunyat del Sr. Olano, que més tard l'orientaria cap a les mines de Fígols. Durant la seva estada a Astúries es va presentar a un concurs d'escultura promogut per la societat minera «Duro Felguera» dirigida pel Sr. Antonio Lucio Villegas i va aconseguir el segon premi.

Sembla ser, que la Diputació de Navarra, va convocar un concurs artístic per donar unes beques per anar a estudiar belles arts a Roma, Arespa es va presentar i en va aconseguir una, i cap l'any 1922 va anar a Roma per iniciar els estudis, va viure de primera mà tota la moguda feixista coincidint amb la pujada al poder de Benito Mussolini. En aquesta ciutat hi va romandre uns quatre anys i cap al final de la seva estança va conèixer al ambaixador a la Santa Seu el Sr. Marquès de Magaz del que va

German Arespa en la seva època italiana

Mostrant algunes de les seves obres

Sr. José Enrique de Olano i Loyzaga

En aquest article volem retre un merescut reconeixement a la figura del Sr. German Arespa Vargas autor de la escultura que va servir de motlle per fondre el bust de Don José Enrique de Olano i Loyzaga 1er. Comte de Fígols i actualment exposat al museu de les mines de Cercs.

obtenir recolzament. La foto en la que es veu el Sr. Arespa davant del seu esbós del «Beato Claret» es de la època en que estudiava a Roma i correspon a la targeta postal que va enviar a la seva família, a la part del davant d'aquesta diu: *Modelo original mio y aprobado por el santo padre Pio XI. I a la part del darrera llegim: Este señor fue catalan. Fundador del sagrado corazón de hijos de Maria. «Beato Claret». Que no haré yo su monumento por que no tengo dinero para presentar el boceto.*

Un cop acabada la seva estància a Roma es va dirigir cap a Barcelona a casa de la seva germana Julia. En aquesta ciutat es va trobar amb el Sr. Cerero, va aprofitar l'avinentsa per demanar-li feina i aquest l'hi va oferir treballar a Fígols les Mines a l'empresa C.B.S.A. ja que aquesta pertanyia al seu cunyat el Sr. Olano, això passava pels anys 1929/30 aprox. En arribar a Fígols, amb les butxaques buides, el van rebre l'enginyer Sr. Luis Soloaga junt amb el Sr. Tejeda ambdós dirigents de C.B.S.A. Va fer estada, com a rellogat, a casa de la «Carbonella» la Sra. Roseta Traserra Guix que era la llevadora de la colònia, més tard es va traslladar a Sant Salvador de la Vedella a on va estar com a rellogat a ca la Bàrbara i a cal Perdiu. Va

Bust del Sr. José Enrique de Olano i Loyzaga que esta exposat al Museu de les Mines de Cercs.

Detall del gravat al bust a on hi figura el nom del Sr. German Arespa (G.ARESPA)

treballar com a cap del laboratori al rentador de carbó «La llimpia» fent les anàlises i les diferents característiques d'aquest. Un cop, més o menys instal·lat, la seva vena artística va tornar a surar.

Quan va esclatar la guerra civil va haver de fugir junt amb la seva dona la Sra. Lluïsa Guixé a Barcelona. En aquesta ciutat i per circumstàncies que el destí ens depara va conèixer un farmacèutic, aquest, veient una persona intel·ligent i amb experiència de laborant químic l'hi va oferir fer-se càrrec de la farmàcia a les mines de Surroca al municipi d'Ogassa (Girona), allà va coincidir amb el facultatiu de mines Sr. Manuel Iglesias que es coneixien de les mines de Fígols i al veure's emparat va acceptar l'oferiment. Un cop acabada la guerra el van tornar a contractar a C.B.S.A. a on va acabar la seva vida laboral. La seva vida es va apagar a Manresa a l'edat de 74 anys.

La seva obra artística

Entre les obres realitzades en figura, una de molt curiosa; va fer el bust del president de la Generalitat Sr. Francesc Macià, es desconeix a on va anar a parar aquest, ell sempre es va queixar de que no l'hi van pagar, argumentant-li de que no va ser una obra per encàrrec si no per iniciativa pròpia. En la seva època italiana també va fer un bust del gran tenor líric italià «Tito» Schipa. Per l'enginyer de les mines de Fígols Sr. Luis Soloaga y Asua, amb qui l'unia una bona relació, l'hi va fer un toro de boix d'una gran bellesa. Bustos del seu fill i nebot quan eren infants, un preciós sant Crist que es pot apreciar en la foto entre d'altres talles etc. Malauradament els dibuixos que havia fet servir per elaborar les escultures s'han perdut, igual sort a tingut una simulació d'un tall geològic de la zona de les explotacions mineres que va fer, indicant en cada capa el que hi corresponia, amb una mostra de : carbó, calissos, margues etc. aquest estava recolzat sobre una tarima del laboratori i que, amb molta joia, els hi ensenyava a les visites que rebia, entre elles la dels estudiants de l'escola de Mines de Manresa.

El bust del comte de Fígols

A començament dels anys 40 es va voler retre un homenatge pòstum a la figura del 1er. Comte de Fígols el Sr. José Enrique de Olano i Loyzaga fent-li un bust. Es va fer una recaptació per sufragar les despeses de l'escultura de 2 ptes. per persona. L'encarregat de fer el esbós va ser el Sr. German Arespa, tal com es pot veure gravat el seu nom al peu del bust. L'empresa encarregada de fondre'l va ser la prestigiosa foneria artística «Fundición Bechini» de Barcelona, també gravada al peu. Aquest bust, sembla ser, estava pensat col·locar-lo a un pedestal, es podria tractar del que hi ha bastit als jardins de la «Torre del Comte» a Fígols les Mines. Aquest pedestal encara avui en dia hi és, tal com es pot veure en la foto que acompanyem. No sabem les causes, però aquesta escultura mai va estar exposada sobre l'esmentat suport.

Agraïments

Al Sr. Agustí Arespa Guixé i a la seva muller Sra. Núria Jou

**Jaume Corominas i Camp
i Cèsar Gutiérrez Garcia**